

"הוא אחד מאיתנו"

תפקידי הכלב המשפחתי בקרב תושבי העוטף במהלך
אירועי ה 7/10 ותהליכי השיקום והריפוי שלאחריהם.

תמי בר-יוסף

תמי בר-יוסף:

M.A כלבנית חינוכית-טיפולית; חוקרת ומרצה על הקשר שבין אנשים לכלבים בישראל ובשואה; חברת ועדת ההיגוי של פורום חוקרי קשרי אדם-חיה בישראל באוניברסיטת תל אביב; סיימה בהצטיינות תזה העוסקת בסיפורי ילדים יהודים שניצלו בשואה בעזרת כלבים.

המחקר שיוצג בחן את תפקידי של הכלב המשפחתי בקרב תושבי העוטף במהלך אירועי השביעי לאוקטובר ולאחריו (ההתמודדות בזמן הטבח, תהליך הפינוי וכו'). וכן בתהליכי השיקום, הריפוי, ותחילת החזרה לבית או לדיור קבוע.

הממצא המרכזי שעולה מהמחקר הוא ההתייחסות לכלב כבן משפחה. בן משפחה שהסתכנו בהצלחה, שסיפק ביטחון, תמיכה, ונחמה ברגעי קושי, שהתאבלו על אובדנו, שהשקיעו בשיקומו ובטיפול בו, שמסייע לבני משפחתו בתהליך השיקום והריפוי, ובתהליך מעורר החששות שבחזרה הביתה.

ממצא משמעותי נוסף הוא שינוי תרבותי ארגוני במוסדות שונים בהם כניסת כלבים לא הייתה מורשית. למשל בתי מלון שהכירו בכלבים כבני משפחה ואפשרו למפונים להכניסם למלונות ולחדרים, ובתי חולים שאפשרו כניסת כלבים טיפוליים וכלבי שירות למגוון סביבות רפואיות לסיוע בתהליכי שיקום וטיפול.

מטרת הצגת ממצאים אלו היא המשך חשיבה ודיון לאופן בו כלבים יכולים לתרום לאוכלוסיית המטפלים הנעזרים בבע"ח בהליכי שיקום וטיפול סביב אסונות ומשברים ובשגרה.